

τόθεν ἔξει πᾶσαν πληροφορίαν ὅτι ἐπίπλαστός ἐστιν ἡ τούτων ἐπι-
 νοια ἀμφοτέρων, ὡς προείρηται, τοῦ τε Βηρώσσου καὶ τοῦ
 Μανεθῶ τὸ ἴδιον ἔθνος θέλοντος δοξάσαι, τοῦ μὲν τὸ τῶν Χαλ-
 δαίων, τοῦ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. Θαυμάζετω δὲ πῶς οὐκ
 ἠσχύνθησαν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι ταῖς 5
 τερατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς, ἀλλ' ὁ μὲν Βήρωσσοσ διατρί-
 βων καὶ νήρων καὶ σώσσων ἀνεγράψατο, ὧν ὁ μὲν σάρουσ τρισχι-
 Βλίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνον σημαίνει, ὁ δὲ νῆρουσ ἐτῶν ἑξα-
 κοσίων, ὁ δὲ σώσσοσ ἑξήκοντα. καὶ συνῆξε σάρουσ ἑκατὸν εἴκοσι
 διὰ βασιλέων δέκα, ἧτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων τεσσαράκοντα 10
 τριῶν καὶ δύο χιλιάδων. ταῦτα δὲ ἔτη τινὲσ τῶν καθ' ἡμᾶσ ἱστο-
 ρικῶν ἡμέρουσ ἐλογίσαντο στοχαστικῶσ μεμψάμενοι τὸν Παμφί-
 λου Εὐσέβιον, ὡσ μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρουσ ἡμέρουσ. μά-
 την δὲ αὐτὸν ἐν τούτῳ μέμφονται. πῶσ γὰρ τὸ μὴ ὄν εἶχε νοῆ-
 V. 14 σαι πολυμαθῆσ ὧν καὶ εἰδὼσ τὴν Ἑλληνικὴν δόξαν πολλοὺσ αἰῶ- 15
 νασ ὁμολογοῦσαν, ἧτοι μυριάδασ ἐτῶν παρεληλυθέναι ἀπὸ τῆσ
 Cκοσμικῆσ γενέσεωσ κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖσ μυθικὴν τοῦ ζωδιακοῦ
 ἐπὶ τὰ ἐναντία κίνησιν ἀπὸ τῆσ ἀρχῆσ τοῦ κριοῦ καὶ πάλιν εἰσ
 αὐτὴν ἀποκατάστασιν; ποίαν δὲ αὐτοῖ ἀνάγκην εἶχον συμβιβάζειν
 τὸ ψεῦδοσ τῆ ἀληθεία; 20

2. βηρώσσου A. Βηρωσσοῦ G. 5. „Legendum μὴ θέσθαι: nam non statuunt. Vid. p. 34, 37.” Anonymus. 6. Βήρωσσοσ] Vulgo Βηρωσσοσ. σάρων] ἀσάρων A. 8. χρόνον A. χρόνων G. 9. σώσσοσ m. Σώσσων G.

istius modi scriptorum, quos memoravimus, commentitiam percipiet scri-
 ptionem, Berosi dico et Manethonis, illius Chaldaeorum, huius Aegyptio-
 rum gentem propriam pro viribus extollere contendentis. Miretur porro
 lector etiam obvius, quod portentosis suis scriptis eundem annum prin-
 cipium commune statuere non sint reveriti: sed et Berosus Saris, Neris
 et Sossis annorum numerum composuerit, quorum quidem Sarus ter millium
 et sexcentorum, Neris sexcentorum, Sossus annorum sexaginta spatium
 complectitur. Saros autem centum et viginti, decem regum aetate, hoc
 est myriadum quadraginta trium et duorum millium annorum collegit sum-
 mam. Annos porro illos Historicorum nonnulli dies tantum coniiciunt, ex quo
 Eusebium Pamphili causati, qui Sarorum annos dies esse non animadvertit.
 Nullo tamen consilio inscitiae accusant. Qui namque quod non erat, vir
 alioquin eruditus, assereret? Vir ille, dico, qui Graecorum sententiam,
 plura saecula, annorumque portentosas myriadas ex fabulosa Zodiaci per
 partes adversas in idem signum conversione, ab arietis, inquam, termino
 ad eandem metam revolutione, iam a mundi natalibus praeteriisse asseren-
 tem probe dignosceret? Qua vero necessitate pressi mendacium veritati
 coacervare excogitaverunt?

ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων μυθώδους
χρονολογίας.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν ἐπὶ τὸ κομπωδέστερον χρόνων περιττὰς
5 περιόδους καὶ μυριάδας ἑτῶν κατὰ θεοῖν τινὰ τῶν παρ' αὐτοῖς D
ἀστρολογουμένων ἐξέθεντο, ὡς τινες τῶν ταῦτα ἀκριβοῦν δοξάν-
των συστέλλοντες σεληνιαίους εἶπον ἑνιαυτούς, οὐδὲν ἕλαττον
ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἀπονευκότες συμπίπτουσι ταῖς ὀκτῶ καὶ ἑννέα
χιλιάσιν ἑτῶν, ὡς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα
10 καταριθμοῦντες οὐκ ἀληθεύουσιν. καὶ μετ' ὀλίγα· τὰ γὰρ Φοι-
νίκων τρισμύρια ἔτη ἢ τὸν τῶν Χαλδαίων λῆρον, τὸ τῶν τεσ-
σαράκοντα ὀκτῶ μυριάδων, τί δεῖ καὶ λέγειν; ἐκ τούτων γὰρ
Ἰουδαῖοι τὸ ἀνέκαθεν γεγονότες ἀπὸ Ἀβραάμ ἀρξάμενοι ἀτυφώ-
τερόν τε καὶ ἀνθρωπίνως μετὰ τοῦ ἀληθοῦς διὰ τοῦ Μωϋσέως P. 18
15 πνεύματος διδαχθέντες, ἐκ τε τῶν λοιπῶν Ἑβραϊκῶν ἱστοριῶν,
ἀριθμὸν ἑτῶν πεντακισχιλίων πεντακοσίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ
σωτηρίου λόγου τὴν ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν Καισάρων κηρυσσο-
μένην παραδεδώκασι.

Χαλδαίων α' ἐβασίλευσεν Ἀλῶρος σάρους δέκα.

20 Χαλδαίων β' ἐβασίλευσεν Ἀλύσπαρος σάρους τρεῖς.

4. ἐπὶ τὸ Scaliger p. 8. ἐπὶ τῶν G. περιττὰς Scaliger. περι-
ττὰς G. 5. κατὰ θεοῖν Scaliger. κατάθεσιν G. 12. δεῖ καὶ A.
καὶ om. G. 13. γεγονότες ἀπὸ Ἀβραάμ τὸ ἀνέκαθεν ἀρξάμενοι m.
14. Μωϋσέως] Μωσέως G.

EX AFRICANO.

De commentitia Aegyptiorum Chaldaeorumque Chronologia.

Aegyptii certe de suae aetatis antiquitate iactantius eloquuti, per an-
norum revolutiones et myriades prorogatam quandam seriem ex astrologi-
cis experimentis statuerunt: quas quidem ii, qui ac penitus inspexisse ar-
bitrantur, contrahentes fabulis nihilo secius addicti, annos huiusmodi lu-
nares putandos commenti sunt, et confictis octo vel novem annorum mil-
lenariis, quae Soloni velut auctori Aegyptiorum sacerdotes apud Platonem
quondam adscripserunt, a veritate probavere se longe dissitos. Et quibus-
dam interiectis. A Phoenicibus pariter myriades annorum tres iactatas,
Chaldaeorumque deliria, nec non quadraginta et octo alias myriades, quid
memorare necesse est? A Chaldaeis enim per Abrahamum patrem orti Iu-
dæi, vero Mosis spiritu imbuti, qua decet homines a fastu alienos, sui que
memores, modestia, ex relictis sibi Hebraeorum monumentis annorum quin-
quies millium et quingentorum numerum usque ad salutaris Verbi adven-
tum sub Caesarum imperio mundo evulgatum posteris tradiderunt.

Chaldaeorum i. regnavit Alorus Saris decem.

Chaldaeorum ii. regnavit Alasparus Saris tribus.

- Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσεν Ἀμηλῶν σάρους δεκατρεῖς.
 Β Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἀμενῶν σάρους δώδεκα.
 Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μετάλαρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.
 Χαλδαίων ς' ἐβασίλευσε Δάωνος ἔτη ἐνετήκοντα ἐννέα.
 Χαλδαίων ζ' ἐβασίλευσεν Εὐεδώραχος σάρους ὀκτωκαίδεκα. 5
 Χαλδαίων η' ἐβασίλευσεν Ἀμφίς σάρους δέκα.
 Χαλδαίων θ' ἐβασίλευσεν Ὀτιάρτης σάρους ὀκτώ.
 C Χαλδαίων ι' ἐβασίλευσε Ξίσουθρος σάρους ὀκτωκαίδεκα.

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων ἀρχαιολογίας.

Μανεθῶ ὁ Σεβεννύτης ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μιαρῶν 10
 ἱερῶν μετὰ Βήρωσσον γενόμενος ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου
 γράφει τῷ αὐτῷ Πτολεμαίῳ ψευδηγορῶν καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Βήρωσ-
 σος, περὶ δυναστειῶν ς', ἧτοι θεῶν τῶν μηδέποτε γεγονότων ζ',
 Δοῖ, φησὶ, διαγεγόνασιν ἐπὶ ἔτη ἀφ' ἧπέ. ὧν πρῶτος, φησὶ, θεὸς
 V. 15 Ἡφαιστος ἔτη θ' ἐβασίλευσε. ταῦτα τὰ θ' ἔτη πάλιν τινὲς τῶν 15
 καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἀντὶ μηνῶν σεληνιακῶν λογισάμενοι καὶ με-
 ρίσαντες τὸ τῶν ἡμερῶν πλῆθος τῶν αὐτῶν θ' σεληνίων παρὰ
 τὰς τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνῆξαν ἔτη

1. ἀμηλῶν A. 2. ἀμενῶν A. 8. ἐξουθρος A. Ξιξούθρος G.
 Correxī Ξίσουθρος. ὀκτωκαίδεκα m addidit ex p. 30 b. 11. βή-
 ρωσσον A. Βηρωσσόν G. 12. Βήρωσσο] Vulgo Βηρωσσός.
 13. ς' A. ἐκκαίδεκα G. ζ' A. ἐπτά G. 14. ἀφ' ἧπέ anony-
 mus comparata p. 41 b. ἀφ' ἧπέ A. χίλια ἐννακόςια ὀγδοήκοντα πέν-
 τε G. 15. bis θ' A. ἐννακισχίλια G. τὰ om. A. 17. θ' σελη-
 νίων A. ἐννακισχίλιων σελήνην G. 18. συνῆξαν m. συνήξας G.

Chaldaeorum iii. regnavit Amelon Saris tredecim.
 Chaldaeorum iv. regnavit Amenon Saris duodecim.
 Chaldaeorum v. regnavit Metalarus Saris octodecim.
 Chaldaeorum vi. regnavit Daonus annis nonaginta novem.
 Chaldaeorum vii. regnavit Evedorachus Saris octodecim.
 Chaldaeorum viii. regnavit Amphis Saris decem.
 Chaldaeorum ix. regnavit Otiartes Saris octo.
 Chaldaeorum x. regnavit Xixuthrus Saris octodecim.

De Aegyptiorum antiquitate.

Manetho Sebennytes Beroso posterior, impurorum sacrorum in Aegy-
 pto pontifex tempore Ptolemaei Philadelphi, de sexdecim dynastiis, hoc
 est deis septem, qui nusquam extiterunt, contextis mendaciis ad eundem
 scribens: horum tempus, inquit, mille nongentos octoginta quinque annos
 exaequavit: quorum primus, ait, deus Vulcanus millibus novem regnavit.
 Istos nihilominus annos $1 \times \infty$. Historicorum nostrorum nonnulli lunarium
 mensium vice computantes, annorumque lunarium eorundem ex lunae cir-
 culatorum novem millibus conflatorum, per anni solaris trecentos sexaginta
 quinque dies multitudine distributa, annos septingentos viginti quatuor
 cum medio, additis etiam quatuor diebus, collegerunt: hacque via mirandum

ΕΚ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ τοῦ Πολυῖστορος, περὶ τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ βασιλευσάντων δέκα βασιλέων τῶν Χαλδαίων καὶ αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ περὶ τοῦ Νῶε καὶ τῆς κιβωτοῦ, ἐν οἷς καὶ τινα διὰ μέσου τερατώδη φάσκει, ὡς τῷ Βηρώσσῳ γεγραμμένα. 5

Βηρώσσοι δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γενέσθαι μὲν αὐτὸν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φίλιππον τὴν ἡλικίαν. ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που ὑπὲρ μυριάδων ἰε' περιεχοῦσας χρόνον· περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης καὶ πρωτογονίας καὶ βασιλέων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων. καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίαν γῆν φησι κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσῃ. φύειν δὲ αὐτὴν πυροὺς ἀγρίους καὶ κριθὰς καὶ ὄχρον καὶ σήσαμον καὶ τὰς ἐν τοῖς ἔλεσι φυομένας ῥίζας ἰσθίεσθαι· ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας· ἰσοδυναμεῖν δὲ 15 τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. γίνεσθαι δὲ φοίνικας καὶ μῆλα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρα καὶ ἰχθύας καὶ ὄρνεα χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ ὄρεινά τε καὶ ἄφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοι- 20

1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ] Compara Euseb. I, 2. p. 8. 5. 6. Vulgo Βηρώσσῳ et Βηρώσσος. 9. ἰε' A. δεκαπέντε G. ducentis et quindecim Eusebius. 10. καὶ ἱστορίας m. 12. βαβυλωνίων A. Βαβυλωνίαν G. 14. ὄχρον] Vulgo ὄχρον. σήσαμον m. σίσαμον G. 15. ἰσθίεσθαι Scaliger. Vulgo ἰσθίεσθον. 18. τὴν add. A. 19. ὄρεινά τε καὶ G. τε om. A. ἄφορα A. εὐφορα G.

EX ALEXANDRO Polyhistore, de Chaldaeorum decem regibus ante diluvium imperantibus, deque ipso diluvio; de Noe et arca, quibus nonnulla prodigiosa quasi a Beroso memorata interserit.

Sane Berossus Alexandro Philippi se parem aetate libro de Babylonicis primo iactat; plurimorum vero commentaria spatium circiter myriadam annorum quindecim in Babylone summa cura refert asservari; illa vero de caelo, mari, primo rerum ortu, regibus ac eorum gestis relationes et historias continere. Et primo quidem Babyloniam terram inter Tigrin et Euphratem fluvios mediam iacere describit; tum ex ea frumentum agreste, hordeum, ochron et sesamon, ac in paludibus esthiesthon radices enasci, hasque gongas vocari, ac aequalis esse cum hordeo virtutis enarrat. Palmas item in ea reperiri, poma et reliquos frugiferarum arborum fructus, pisces et volucres, cum terrestres, tum aquatiles; ac eius sane partes ad Arabiam sitas, inaquosas et steriles, oppositas autem Arabiae, montibus respersas et feraces. Babylone ipsa hominum alienigenarum Chaldaeam

κρησάντων τὴν Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὡσπερ τὰ θη-
 ρία. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσ-
 σης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον D
 ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστόρησε, τὸ μὲν
 5 ὄλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην
 κεφαλήν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως
 ἀνθρώπου, παρακερυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος· εἶναι
 δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν δια-
 φυλάσσεσθαι· τοῦτο δὲ, φησὶ, τὸ ζῶον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρι-
 10 βειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐδεμίαν τροφήν προσφερόμενον, παρα- V. 23
 δίδουσαι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν
 παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλειων συνοικισμοὺς καὶ ἱερῶν ἰδρύ-
 σεις, καὶ νόμων εἰσηγήσεις καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρ- P. 29
 ματιαι καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύναι, καὶ συνόλως πάντα
 15 τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα βίον παραδίδουσαι τοῖς ἀνθρώποις.
 ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὔρεθῆναι. τοῦ
 δὲ ἡλίου δύνατος τὸ ζῶον τουτοῖ Ὠάννην δύναι πάλιν εἰς τὴν
 θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐν τῷ πελάγει διαιτᾶσθαι· εἶναι γὰρ
 αὐτὸ ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτῳ,
 20 περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησι δηλώσειν. τὸν δὲ
 Ὠάννην περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας γράψαι καὶ παραδοῦναι τόνδε
 τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

3. ζῶον ἄφρενον] *immanem beluam* Eusebius. „ἀφρην ὄν Is. Vos-
 sius p. 409.” Anonymus. 5. ἔχον] ἔχων A. 10. οὐδεμίαν A:
 μηδεμίαν G. 12. συνοικισμοὺς m. συνακισμοὺς A. συνακί-
 σμοὺς G. 14. ὑποδεικνύναι A. ὑποδεικνύειν G. 15. βίου A.
 βίον G. 17. τουτοῖ] Aut τοῦτο aut τουτί. *eam beluam Oannem*
 Eusebius. 18. ἐν τῷ πελάγει A. ἐκεῖ G. 19. αὐτὸ A. αὐτόν G.
 τούτῳ A. τούτων G.

incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari rubro ad vicinum littus Babylonii contiguum, animans ratione destitutum emersisse; Oannem nomine, et ut Apollodorus retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput, aliud ei caput enatum gerere; pedes humanos in eius corpore cerni, at piscis caudae annexos; vocem item et loquelam hominis ei fuisse; eiusque etiam num hodie pictam imaginem servari. Hoc animans interdum quidem nullo admissio cibo versari inter homines, ac eis litterarum et disciplinarum notitiam, artium experimenta, urbium constructiones, templa erigere, ponere leges, geometricis attendere, semina fructusque colligere, ac summam quae mores mansuefacerent omnia commonstrasse. Ab eo tempore nihil praeter haec de illo auditum. Sole occumbente animans illud Oannem ad mare declinare et in eo mergi, noctesque sub aquis agere, ceu amphibium partim hic, illic ex parte. Postremum alia animantia huic similia visa, de quibus in regum historiis evulgaturum plura pollicetur. Oannem de originibus et vitae regimine scripsisse et hanc vivendi rationem hominibus tradidisse.

B Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφνεῖς τὰς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐπίους δὲ καὶ τετραπτέρους καὶ διπροσώπους· καὶ σῶμα μὲν ἔχοντας ἐν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικεῖαν, καὶ αἰδοῖά τε δισὰ, 5 ἄρξεν καὶ θῆλυ· καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἰππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἵπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας καὶ κύνες τετρασωμάτους, οὐράς ἰχθύος ἐκ τῶν ὀπι- 10

C σθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κνυοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, οὐράς δὲ ἰχθύων. καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἰχθύας καὶ ἔρπετὰ καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστὰ καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα· ὧν καὶ 15 τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῦ ἀνακεῖσθαι. ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα ἧ ὄνομα Ὀμόρωκα· εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαιστὶ μὲν Θαλάτθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα, κατὰ δὲ ἰσόψηφον σελήνη. οὕτως δὲ τῶν ὄλων συνεστηκότων ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσην, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆ- 20

2. εἰδιφνεῖς] ἰδιοφνεῖς Richter. de Beroso p. 49. ex se ipsis or-
 tao Eusebius. διφνεῖς Scaliger. ἀντοφνεῖς Maius. ἔχοντα m.
 ἔχοντας G. 5. δισὰ A. διτὰ G. 7. τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν]
 καὶ τὰ μὲν ὀπίσω m. 10. ἰχθύος] Vulgo ἰχθύας. Correctum ex
 Eusebio. 12. ἔχοντα] ἔχοντας A. 16. ἀνακεῖσθαι. ἄρχειν A.
 ἀνάκειται. ἄρχει G. 17. ὀμόρωκα A. Ὀμορῶκα G. Ὀμόρκα Sca-
 liger. cui nomen Marghariae Eusebius. τοῦτο m. τούτῳ G.
 18. Θαλάτθ] thagattham Eusebius. μεθερμηνεύεσθαι Scali-
 ger. Vulgo μεθερμηνεύεται. κατὰ δὲ ἰσόψηφον σελήνη om. Eu-
 sebius.

Tempus fuisse quo cuncta tenebrae et aqua erant, et in illis animantia portentosa et sub variis naturae speciebus et formis visu mirandis vitam ac lucem accepisse. Homines duabus pennis, alios quatuor, et geminis vultibus insignes; corpus quidem unum, capita vero duo, virile et femineum; et gemina pudenda, masculum et muliebre: hominum aliorum, hos caprarum crura et cornua, illos equorum anteriores, istos posteriores et hominum anteriores, quales sunt Hippocentaurorum formae, habuisse. Tauros humanis capitibus ibidem nasci; canes caudis quadricorpores et posterioribus partibus pisces; equis canum adiuncta capita: homines et alia animantia caput et corpus equinum, piscium vero caudas habentia, nec non et alia variis quibusque formis deformia. His adiunge pisces, reptilia, serpentes et alia plura animantia quasi mutatis ab invicem speciebus varietate conspicua, quorum imagines in Beli templo appensae. Istis omnibus mulier, cui nomen Omoroca, praesidet: hoc idem Chaldaice Thalath, Graece sonat mare, et ex aequo lunam refert. His ita constitutis Belum redeuntem mediam divisisse mulierem

σαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἤμισυ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανί-
 νισαι. ἀλληγορικῶς δὲ φησι τοῦτο πεφυσιολογησθαι. ὑγροῦ γὰρ
 ὄντος τοῦ παντός καὶ ζώων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τοῦτον τὸν
 Θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ῥυέν αἷμα τοὺς ἄλλους
 5 Θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῇ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους· δι' ὃ
 νοερούς τε εἶναι καὶ φρονήσεως Θείας μετέχειν. τὸν δὲ Βῆλον,
 ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τιμόντα τὸ σκότος χωρίσαι γῆν
 καὶ οὐρανὸν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διατάξαι τὸν κόσμον· τὰ δὲ ζῶα
 οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρήναι. ἰδόντα δὲ τὸν
 10 Βῆλον χώραν ἔρημον καὶ καρποφόρον κειῦσαι ἐν τῶν Θεῶν τὴν
 κεφαλὴν ἀφελόντι ἑαυτοῦ τῷ ἀπορρύντι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν P. 30
 καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέ-
 ρειν· ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα καὶ ἥλιον καὶ σελήνην
 καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτά φησιν ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος
 15 τὸν Βῆρωσσον ἐν τῇ πρώτῃ φύσκειν.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων καὶ τὸν
 χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρους ἑκατὸν εἴκοσιν, ἦτοι ἐτῶν
 μυριάδας τισσαράκοντα τρεῖς καὶ δύο χιλιάδας, ἕως τοῦ κατα-
 κλυσμοῦ, λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν
 20 Χαλδαίων αὐθις πυρακατιῶν ἀπὸ τοῦ ἐνάτου βασιλέως Ἀρδάτου V. 24

2. πεφυσιολογησθαι A. μὲν φυσιολογεῖσθαι G. 4. ἑαυτοῦ] αὐ-
 τῆς m. αἷμα A. σῶμα G. 5. δι' ὃ A. διὰ G. 14. φησιν
 add. A. 15. Βῆρωσσον] Vulgo Βηρωσσόν. φάσκειν A. φά-
 σκει G. 18. κατακλυσμοῦ] ἀναφέρει add. m. 20. ἀπὸ τοῦ A.
 τοῦ om. G. Ἀρδάτου] „Vide p. 18. et Cyrillum in Iulian. I, 1.”
 Anonymus.

et ex eius quidem parte terram, ex alia caelum composuisse, ac inde nocem animalibus illatam. Figuraliter autem ad sensum rerum naturis accommodum haec eadem traduci docet. Universa quippe mundi mole ex humida materia compacta, et animantibus ex ea formatis, deus iste caput mulieris sustulit, tum corpus in terram dilapsum alii dii terrae commiscuerunt, ac inde formati homines, qua ce causa intellectu et divina mente praediti. Belus insuper, quem Iovem interpretantur, mediis tenebris dissectis, terram et caelum ab invicem divisit, et mundum ordine composuit, animantibus lucis vim non ferentibus extinctis. Belus vero desertam quidem regionem, at feracem conspicatus, deorum cuiusdam proprium sibi caput amputare praecipit, et stillanti ex se sanguini terram admiscere ac homines et animantia quae aërem sustinerent efformare: ipse tandem astra, solem, lunam et alios quinque planetas perfecit. Haec Polyhistor Alexander Berosum sequutus primo libro refert.

Secundo vero decem Chaldaeorum reges, regnique singulorum tempus, Saros viginti supra centum, id est annorum myriadas quadraginta tres adiectis duobus millibus ad diluvium usque recenset. Idem enim Alexander Chaldaeorum monumentis eruditus a nono rege Ardato ad decimum Xisu-

ἐπὶ τὸν δέκατον λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ξίσουθρον οὕτως· Ἀρδά-
 Βτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σά-
 ρους ὀκτωκαίδεκα· ἐπὶ τούτου μέγαν κατακλυσμὸν γενέσθαι.
 ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως· τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν
 ὕπνον ἐπιστάντα φάναι μηνὸς Δαισίου πέμπτη καὶ δεκάτῃ τοὺς 5
 ἀνθρώπους ὑπὸ κατακλυμοῦ διαφθαρήσεσθαι. κελεῦσαι οὖν διὰ
 γραμμῶν πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελευτὰς ὀρύξαντα θεῖναι
 ἐν πόλει ἡλίου Σισπάρους, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι
 μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων· ἐνθέσθαι δὲ βρώματα
 καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ 10
 πάντα εὐτρεπισάμενον πλεῖν· ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ; φάναι,
 πρὸς τοὺς θεοὺς· εὐξάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. τὸν δ'
 Κοῦ παρακούσαντα ναυπηγήσαντα σκάφος τὸ μὲν μῆκος σταδίων
 πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο· τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα
 συνθέσθαι, καὶ γυναῖκα καὶ τέκνα καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους 15
 ἐμβιβάσαι.

Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυμοῦ καὶ εὐθέως λήξαντος τῶν
 ὀρνέων τινὰ τὸν Ξίσουθρον ἀφιέναι· τὰ δὲ οὐ τροφὴν εὐρόντα
 οὔτε τόπον ὅπου καθίσει πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξί-
 σουθρον πάλιν μετὰ τινος ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα· ταῦτα δὲ 20
 πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. τὸ

1. οὕτως] Vide Eusebium I, 3. p. 14. 3. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ m.
 4. ἀναγεγράφθαι A. ἀναγράφεσθαι G. 5. δαισίου A. Δαισία G.
 Δεσίου m. Conf. p. 38 d. 6. διαφθαρήσεσθαι A. φθαρήσε-
 σθαι G. 7. τελευτὰς ὀρύξαντα A. τελετὰς ὀρέξαντα G. 8. Σι-
 σπάρους] Σισπάρους Scaliger p. 8. Siparis Eusebius. Eadem di-
 versitas p. 31 a et b. 11. πλεῖν Scaliger. Vulgo πλήν.

thrum sermonis stilum convertens, hoc pacto narrat. Ardate defuncto filius
 eius Saris octodecim regnum tenuit; eoque regnante contigit diluvium.
 Hoc autem ordine refertur. Saturnus ei per somnum visus mensis Daesii
 decimo quinto homines diluvio praedixit exstinguendos. Rerum itaque cun-
 ctarum principia media et extrema litteris consignata, et in terram defossa
 in solis urbe Sisparis reponi, tum navigium compingi iubet, eoque cum
 amicis et consanguineis conscenso, alto mari sese credere. Obsequitur
 ille, commeatum omnem parat, cibos et poculenta congerit, animantia quo-
 que volatilia et quadrupeda convehit; mox cunctis ita dispositis rogatus
 quo navigat? ad deos, inquit, atque ita prospera hominibus precatus est.
 Divinis itaque monitis obsequutus fabrefecit navigium longitudinis stadio-
 rum quinque, latitudinis duorum: cuncta vero comparata imposuit, uxorem,
 liberos, amicos adiunxit.

Ingruente tandem diluvio et confestim cessante, volucrum aliquas
 Xisuthrus emisit, quae non invento cibo, nec loco quo consisterent, rur-
 sum in navem sunt reversae. Spatio dierum aliquot interiecto Xisuthrus ite-
 rum dimittit aves; illae vero pedibus luto infectis redierunt; tertio vero

δὲ τρίτον ἀφεθέντα οὐκ ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξίσου-
 θρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέναι, διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου
 ῥαφῶν μέρος τι καὶ ἰδόντα προσοκείλαν τὸ πλοῖον ὄρει τινὶ ἐκβῆ-
 ναι μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου προσ-
 5 κινήσαντα τὴν γῆν καὶ βωμὸν ἰδρυσάμενον καὶ θυσιάσαντα τοῖς
 θεοῖς γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. τοὺς δὲ
 ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ μὴ εἰσπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ξί-
 σουθρον ἐκβάντας ζητεῖν αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματος βοῶντας. τὸν δὲ
 Ξίσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔτι ὄφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ
 10 ἀέρος γενέσθαι κελεύουσαν ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσιβεῖς καὶ
 παρ' αὐτὸν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν οἰκῆ- P. 31
 σοντα. τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὴν θυ-
 γατέρα καὶ τὸν κυβερνήτην μετεσχηκέναι. εἶπέ τε αὐτοῖς ὅτι
 ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς εἴμαρται αὐτοῖς ἐκ Σι-
 15 σπάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις,
 καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν ἡ χώρα Ἀρμενίας ἐστί. τοὺς δὲ ἀκούσαντας
 ταῦτα θῦσαι τε τοῖς θεοῖς καὶ περίεξ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα.
 τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέντος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ ἔτι μέρος τι
 ἐν τοῖς Κορκυραίων ὄρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένειν, καὶ τινας
 20 ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύνοντας ἄσφαλτον, χρῆσθαι δὲ αὐ-
 τὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. ἐλθόντας οὖν τούτους εἰς Βαβυ- B

8. βοῶντας m. βοῶντος G. 11. αὐτὸν A. αὐτῶν G. 17. ταῦ-
 τα A. αὐτὰ G. περίεξ Scaliger. περιεξ G. 18. κατακλιθέντος
 Scaliger. κατακληθέντος G. τι ἐν A. τί αὐτοῦ ἐν G. τι ἐν
 Scaliger.

exclusae navem nulla tenus repetierunt. Conicit Xisuthrus terram aquis
 denudatam eminere: tum rupta compagis parte navigium aperit et ad pro-
 ximum montem impelli se animadvertens, cum uxore, filia et gubernatore
 exscendit, terram adorat, aram extruit, diis immolat; quibus peractis cum
 ipse, tum ii cum quibus exsilierat, haud amplius in terris visi. Non re-
 deuntibus vero Xisuthri comitibus, qui remanserant in navi exscendunt
 quaerentes et de nomine saepius inclamantes. Xisuthrum quidem conspi-
 cium oculis non habuerunt, vocis tamen et eius loquelae sibi notae sonum,
 erga deos pietatem et religionem sedulo commendantem, seque ob summum
 erga numen cultum cum eis deinceps moraturum, eiusdemque honoris uxo-
 rem, filiam et navarcham compotes futuros enunciantem clare perceperunt.
 His subiunxit ille. Ipsos rursus Babylonem profecturos, et ut in fatis est,
 litteras Sisparis excerptas cunctis hominibus deinceps tradituros, locumque
 tandem in quo consistebant Armenorum esse regionem. His auditis victi-
 mas diis obtulerunt illi ac undequaque congregati confluerunt Babylo-
 nem. Navigii porro in Armeniam impulsus reliquiae hucusque temporis in
 eiusdem Corcyreis montibus perseverant, ex quibus nonnulli bitumen ab-
 rasum deportant ex expiandis quibusque infaustis eo utuntur Illos vero

λῶνα τὰ τε ἐκ Σισπάρων γράμματα ἀνορύξαι καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσάμενους πάλιν ἐπικτίσαι τὴν Βαβυλῶνα.

Τούτων δὴ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος, ὡς ἀπὸ Βηρώσσου τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδηγοροῦντος, προκειμένων ἔξεστι 5 τοῖς ὀρθῶς ἐπιβάλλειν βουλομένοις τῇ τῆς Γενέσεως θείᾳ γραφῇ καὶ τῇ προκειμένῃ Χαλδαϊκῇ τερατολογίᾳ πόσον ἀλλήλων διενη-
 V. 25 νόχασι, πῶς τε ἐν τοῖς πλείοσιν ἀντιπίπτειν τοῖς θεοπνεύστοις
 Ἐρητοῖς, ἕξ αἰτίων λαβοῦσα τὰς ὅλας ἀφορμὰς, καὶ διὰ τῆς τοῦ
 ψεύδους ἐπιμιξίας εἰδωλολατρίαν καὶ τῆς κοσμικῆς δημιουργίας 10
 ἄλλην τινὰ κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον δύναμιν παρεισάγειν
 ἐπιέγεται. γέγονε γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Μωϋσαικῶν γραφῶν
 κέκλωσε τὰς ἀρχὰς τῆς συγγραφῆς τὸν Ὠάννην τὸ θαλάττιον ζῶον
 προβάλλεται, ὅπερ οὐδὲ γέγονέ ποτε οὐδ' ὤφθη τινὶ οὐδ' ὑφέ-
 στηκε, καθάπερ οὐδὲ σκίνδαιψοι καὶ τραγέλαφοι· καὶ τοῦτό 15
 φησι παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, γενέσθαι πῶ χρόνον ἐν ᾧ τὸ
 πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ ἦν. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἴσχυσε προφανῶς εἰπεῖν
 Διὰ τοῦ θεόπτου ῥήματα λέγοντα „καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσ-
 σου,” μετέπλασε μὲν τοὺς λόγους, οὐ μὴν δὲ τοὺς ἐχέφρονας
 ἔλαθεν. εἰ καὶ ἐπάγει λέγων καὶ τούτοις ζῶα τερατώδη καὶ τὰ 20

2. κτίζοντας Scalliger. σκοτίζοντας G. condidisse Eusebius.

4. ἀλεξάνδρου τοῦ Α. τοῦ Ἀλεξάνδρου G. Βηρώσσου] Vulgo Βηρωσσού. 6. γενέσεως m. γεννέσεως Α. γεννήσεως G.

8. κατανοεῖν τε πῶς ἐν — ἀντιπίπτει m. 10. εἰδωλολατρίαν Α. εἰδωλολατρείαν G. 12. εἰπεῖν ὅτι ἐκ τῶν Α. εἰπεῖν ἐκ τὸν G.

13. κέκλωσε Α. 16. πῶ Α. πῶς G. 18. καὶ σκότος] Genes. I, 2. 19. λόγους] ἐτόλμησεν add. m. Ego μεταπλάσαι in μετέπλασε mutavi. 20. λέγων delet m.

Babylonem profectos, litteras Sisparis effodisse, urbes aedificasse, condidisse templa, ac iterum Babylonem ipsam reparasse dicunt.

His ex Alexandro Polyhistore nec non ex Beroso plurima de Chaldaeis confingente in medium propositis, de divina Geneseos scriptura, praefataque de Chaldaeis narratione fabulas et aniles nugas redolente sanum iudicium proferre volentibus, quanto discrimine haec ab illa dissideat, ac quali pacto sermonibus divinitus inspiratis, sumpto licet ex eisdem erroris argumento, adversetur, et prout demum accedente mendacio falsorum deorum cultum, ac orbis huiusce creationis tempus aliud et alium auctorem adstruere contendat, fas est omnino coniecere. Scriptionis enim argumenta praecipua a Mose plagiario subrepta fateri declinans, ad Oannem marinum describendum (illud vero, scindapsis minus et hircocervis extitit, aut ulli visum est) stilum convertit. Hic vero idem, falso subdit ille, litteras hominibus tradidit; ac tempus aliquando extitit, quo cuncta tenebrae erant et aqua. Cum enim Mosis dei contemplatoris in aperto verba haec: „et tenebrae erant super faciem abyssi” ponere non auderet, mutato etiam num plagiariae orationis argumento perspicaciores oculos non latuit: et porten-

ται, καὶ τὴν πυργοποιίαν γενομένου μοχθηροῦ τινος καὶ ἀλάστορος.

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· ταῦτα μὲν ὁ Βήρωσος ἱστόρησε, πρῶτον 5 γενέσθαι βασιλεία Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς· C ὕπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἴρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει· 10 οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα· ὁ δὲ Ἀβυδηγὸς τὸν δευτέρου Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσιν ἕξ· εἶτα Μεγάλαρον ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς 15 Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. εἶτα ἄρξαι Εὐεδώραχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν D ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μίξιν, ᾧ ὄνομα Ὠδάκων. τούτους δὲ

3. Ἀπολλόδωρος] Conf. Eusebium I, 1. p. 5. 4. Βήρωσος] Vulgo Βηρωσός. 5. βασιλεία A. βασιλείων G. Χαλδαίων Scaliger. p. 5. et Eusebius. Χαλδαίων G. 6. Ἀλάπαρον] „Supra Αλασπ.“ GOAR. Ἀμήλωνα] Almelon dicitur apud Eusebium. 7. Παντ—] παντ— A constanter: inconstanter Eusebius. 10. Vulgo Ἀβυδηγός. τὸν Scaliger p. 5. τὸ G. 11. Μεγάλαρον] Amegalarus dicitur ab Eusebio. 16. ἄρξαι] ἤρξαι G. quae editio infra bis ἄρξαι. εὐεδώραχον A. Εὐεδώρεσχον G. Edoranchus apud Eusebium. 19. οἰδάκων A. Οδάκων G.

nis, ut dicetur, a diluvio et aedificata turri saeculis in lucis venit consortium.

Ad haec, prodigiis pariter fidem facturus Apollodorus, ita refert. Regum quidem Babylone natorum Alorum primum fuisse narravit Berosus, Saris vero decem regnasse, ac deinceps Alasparum et Amelonem ex Pantibibliis; tum Chaldaeum Ammenonem, cuius tempestate exsecrandum Oannem, et Annedotum illum e mari rubro prodisse, quem Alexander praecipitato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta Saris, Abydenus vero secundum Annedotum post Saros viginti sex visum esse affirmant: tum Megalarum ex Pantibibliorum urbe Saris octodecim regnasse, Daonumque ex Pantibibliis pastorem Saris decem in imperio successisse; ac eius, inquit, tempore, quartus Annedotus eadem prioribus forma, humanae nimirum mixta piscis specie, e mari rubro prodit: addit ille Euedoreschum ex Pantibibliis Saris octodecim tyrannidem adeptum, ac eo moderante alium pristinis parem, (nomen autem erat Odacon) in quo piscis ad hominem una fuit coniunctio, rursus e mari rubro emersisse. Omnes istos cuncta

φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Ἀμειψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. εἶτα ἄρξαι Ὠτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἧ'. Ὠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι.

P. 40 Ταῦτά μοι ἐκ τὰ Χαλδαικὰ μεγαλαυχούντων Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυῖστορος καὶ Ἀβυδηνοῦ καὶ Ἀπολλοδώρου προσενήνεκται πρὸς 10 ἔλεγχον τῆς ἀλόγου καὶ μυθώδους αὐτῶν δόξης καὶ ὠφελειαν τῶν ἀναγινωσκόντων αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐπιμαρτυροῦντας αὐτοῖς τῶν ἡμετέρων ἱστορικῶν, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον βλαπτομένους, ὥστε μὴ πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις παρ' αὐτῶν ὡς ἀληθέσι. πρόκειται δὲ λοιπὸν καὶ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων δυναστείας μικρὰ 15 διαλαβεῖν ἐκ τῶν Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου, ὃς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰδωλείων χρηματίσας ἐκ τῶν ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῆ κειμένων στηλῶν ἱερῶ φησι διαλέκτῳ καὶ ἱερογραφικοῖς γράμμασι κεχαρακτηρισμένων ὑπὸ Θῶθ τοῦ πρώτου Ἑρμοῦ, καὶ ἑρμηνευθεισῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν 20 ἐκ τῆς ἱερᾶς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν γράμμασιν ἱερογλυφικοῖς, καὶ ἀποτεθέντων ἐν βίβλοις ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοδαίμονος

2. Vulgo Ἀβυδινός. 10. Vulgo Ἀβυδινοῦ. 13. βλαπτομένους] δέομαι add. m. 19. Θῶθ] Θῶθ A. 22. Ἀγαθοδαίμονος m. ἀγαθοῦ δαίμονος G.

summatis ab Oanne dicta sigillatim et per partes exposuisse asserit, de quibus nil penitus memorat Abydenus. Eosdem Amempsinus a Laranchis Chaldaeus princeps ordine octavus Saris decem in regno sequutus est; mox Otiartes e Laranchis Chaldaeus Saris octo regnavit; eoque defuncto filius Xisuthrus Saris octodecim scepra moderatus est; quo imperante, inquit, famosum illud diluvium contigit, adeo ut reges omnes numero decem computentur, quorum aetas ad Sarorum viginti supra centum spatium prorogetur.

Ex Alexandro Polyhistore, Abydeno et Apollodoro absurdae fabulosaeque eorum sententiae confutandae, lectorumque utilitati promovendae a me haec congesta, quo Historicos nostrates eorum dicta suis adiectis calculis confirmantes, atque gravi damno ex eorum lectione afficiendos, ne dictis eorum ceu veris ducantur, deprecet. Reliquum est igitur, ut ex Manethone Sebennyta Ptolemaei Philadelphii tempore profanorum in Aegypto templorum sacerdote de Aegyptiorum principatu pauca quaedam delibemus; quae ipse ex columnis in Seriadica terra positis sacra, ut ait, sermone, notisque arcano sculpturae genere, a Thoth Mercurio primo exaratis, et retro diluvium ex illa sacratiore lingua, figurisque sacro more sculptis, in Graecanicum sermonem traductis, iisdemque ab Agathodaemone

οἱ παρ' Ἑλλησι μαθηματικοὶ λαβόντες, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος καὶ Βήρωσος φασιν οἱ τὰς Χαλδαϊκὰς ἀρχαιολογίας περιε-
 κληφότες, Ναβονάσαρος συναγαγὼν τὰς πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ
 βασιλέων ἠφάνισεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἢ καταρίθμησις γίνεται
 τῶν Χαλδαίων βασιλέων. εἰσὶν οὖν, ὡς πρόκειται ἐν κανονίῳ, 5
 V. 166 οἱ αὐτοὶ ἀπὸ Ναβονασάρου χρόνοι νκδ' κατὰ τε τὴν μαθηματικὴν
 καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἔκδοσιν, τὰ μὲν καθ' ὅλου ἔτη τὰ αὐτὰ συνά-
 γοντες νκδ', τὰ δὲ κατὰ μέρος οὐ πανταχοῦ τὰ αὐτὰ· οἷον Κύ-
 ρου μὲν ἢ Φεία γραφὴ λα' ἔτος ὑποφαίνει τῆς βασιλείας καὶ ἐν
 τοῖς κοσμικοῖς ἔτεσιν οὕτως στοιχειοῦμεν, ὁ δὲ μαθηματικὸς κα- 10
 νὼν θ' μόνον ἔτη Κύρω νέμει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τισιν αὐτοῦ τε
 Ναβονασάρου διαφορὰν εὐρήσεις ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἐν δὲ τῷ
 Δτέλει τὴν ἰσότητα.

Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη, τοῦ καὶ Σαλμανασάρ, βασι-
 λέως Χαλδαίων, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου τελευταῖα 15
 κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα.

α' Ναβονασάρου ἔτη	ιδ'.
β' Ναβίου ἔτη β'.	ισ'.
γ' Χινζήρου καὶ Πώρου ἔτη ε'.	κα'.
δ' Πουλαίου ἔτη ε'.	κς'. 20

1. μαθητικοὶ B. ἐπειδὴ B. ἐπειδὴν G. 2. βήρωσος A. βη-
 ρώσος B. Βηρωσός G. φασιν m. φησὶν G. 4. ἠφάνισεν B.
 6. μαθητικὴν B. 17. Cum hoc regum indice comparetur Pto-
 lemæi canon p. 139. ed. Halmae. 14. σαλμανασάρ B. Σαλμονα-
 σάρ G. 19. πώρον Bm. πύρον A. Πύρρον G.

daei et a Chaldaeis matheseos Graeci interpretes edocti; quandoquidem,
 ut Alexander et Berosus Chaldaicarum antiquitatum collectores nobis reli-
 querunt, Nabonasarus collectis priorum regum gestis, qua ratione poste-
 riorum Chaldaeorum regum enumeratio a se inciperet, edixit. Sunt itaque
 stabiles et certi, prout ex indice demonstratur, cum iuxta mathematicam,
 tum iuxta ecclesiasticam traditionem, iidem a Nabonasaro anni, ac in
 universum 424 numero concluduntur; separatim autem sumpti non iidem
 sunt apud omnes; exempli gratia Cyri regnum divina scriptura annis 31
 metitur, eosdemque in vulgarium mundi annorum summa Cyro concedimus,
 quamvis mathematicus ordo solos novem tribuendos edoceat. Et in non-
 nullis quidem privatim locis ac ipsamet Nabonasari limitanda aetate dis-
 crimen facile notaveris; in fine vero concordiam et inter cuncta paritatem.

Anni a Nabonasaro Chaldaeorum rege, qui et Salmonasar, ad
 Alexandri conditoris obitum iuxta regulam astronomicam.

1. Nabonasari anni 14.
2. Nabii anni duo, summa 16.
3. Chünzeri et Pori anni 5, summa 21.
4. Ilulaei anni 5, summa 26.

ε'	Μαρδοκεμπάδου ἔτη ιβ'.	λη'.	P. 208
ς'	Ἀρκεανού ἔτη ε'.	μγ'.	
ζ'	Ἀβασλευτος ἔτη β'.	με'.	
η'	Βηλίβου ἔτη γ'.	μη'.	
5	θ' Ἀπαραναδίσου ἔτη ς'.	νδ'.	
ι'	Ἡριγεβάλου ἔτος α'.	νε'.	
ια'	Μεσησιμορδάκου ἔτη δ'.	νθ'.	
ιβ'	Ἀβασλευτος ἄλλος ἔτη η'.	ξζ'.	
ιγ'	Ἰσαρινδίνου ἔτη ιγ'.	π'.	
10	ιδ' Σαοσδουχίνου ἔτη θ'.	πθ'.	
ιε'	Κινηλαδάλου ἔτη ιδ'.	ργ'.	
ιε'	Ναβοπαλασάρου πατρὸς Ναβουχοδονόσωρ ἔτη κα'.	ρχδ'.	B
ιζ'	Ναβοπαλασάρου τοῦ καὶ Ναβουχοδονόσωρ ἔτη μγ'.	ρξζ'.	
ιη'	Ἰλλουαρουδάμου ἔτη γ'.	ρο'.	
15	ιθ' Νιριγασολασάρου ἔτη ε'.	ροε'.	
κ'	Ναβοναδίου τοῦ καὶ Ἀστυάγους ἔτη λδ'.	σθ'.	
κα'	Κύρου ἔτη θ'.	σιη'.	
κβ'	Καμβύσου ἔτη η'.	σκς'.	

3. Legebatur Ἀβασιλεύτου. 4. βηλίβου B. Βηλίθου G. Βέλιμος dicitur p. 167. 5. ἀπαραναδίσου B. Αποραναδίσου G.
 6. Ἰριγεβάλου ἔτη α' G. 8. Ἀβασιλεύτου ἄλλου G. Mutavi ex B.
 9. Ἰσαριηδίνου A. Ἰσαριηδήνου B. 10 om. A. Vulgo Σαοσ-
 δουχίου. σαοδουχίνου B. 11. κινηλαδάλου B. Κιμιλαδάλου G.
 Verum videtur Κινηλαδάνου. 12. νοβουχοδονόσωρ B hic et infra.
 Ναβουχοδονόσωρ G constanter. κα'] μγ' B. 13. ναβουκο-
 λασάρου A. ναβουκολασσάρου B. Ναβουπαλασάρου G. 14. Ἰλ-
 λουαρουδάμου G. 15. νιριγασολασάρου B. Νηρηγασολασά-
 ρου G.

5. Mardocempadi anni 12, summa 33.
6. Arceani anni 5, summa 43.
7. Interregni anni 2, summa 45.
8. Belithi anni 3, summa 48.
9. Aporanadisi anni 6, summa 54.
10. Irigebali annus unus, summa 55.
11. Mesesimordaci anni 4, summa 59.
12. Alterius interregni anni 8, summa 67.
13. Isarindini anni 13, summa 80.
14. Saosduchii anni 9, summa 89.
15. Ciuiladali anni 14, summa 103.
16. Nabopalassari patris Nabuchodonosor anni 21, summa 124.
17. Nabupalasari, qui et Nabuchodonosor, anni 43, summa 167.
18. Illuarudami anni 3, summa 170.
19. Nerogasolasari anni 5, summa 175.
20. Nabonadii, qui et Astyages, anni 34, summa 209.
21. Cyri anni 9, summa 218.
22. Cambyais anni 8, summa 226.

κγ' Δαρείου ἔτη λς'.	σξβ'.
κδ' Ξέρξου ἔτη κα'.	σπγ'.
κε' Ἀρταξέρξου α' ἔτη μα'.	τκδ'.
C κς' Δαρείου β' τοῦ καὶ Νόθου ἔτη ιθ'.	τμγ'.
κζ' Ἀρταξέρξου δευτέρου ἔτη μς'.	τπθ'.5
κη'. Ὠχου ἔτη κα'.	υί'.
κθ' Σάρου ἔτη β'.	υιβ'.
λ' Δαρείου τρίτου τοῦ καὶ Ἀρσάμου ἔτη ς'.	υιη'.
λα' Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἔτη ς'.	υκδ'.

Τὰ ἀπὸ Σαλμανασάρ, ἧτοι Ναβονασάρου, ἔτη κατὰ τὴν 10
ἐκκλησιαστικὴν στοιχείωσιν, ἕως Κύρου, καὶ ἔπειτα Ἀλε-
ξάνδρου τοῦ Μακεδόνοσ.

- D α' Ναβονάσαρος ὁ καὶ Σαλμανασάρ ἐν τῇ γραφῇ λεγόμενος
ἔτη κέ'. 15
- β' Νάβιος ἔτη η'.
- γ' Χινζηρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'.
- δ' Πλουλαῖος ἔτη ε'.
- V. 167 ε' Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'.
- ς' Ἀρκεανὸς ἔτη ε'.

4. Νόθου] νόνου B. 6. Ὠχου B. Ὠχοῦ G. ἔτη] ἔτος B.
7. Σάρου] Ἄρσου Scaliger p. 46. 8. Ἀρσάμον in utroque codice
inventum om. G. 10. σαλμανασάρ B. Σαλμονασάρ G. 13. να-
βονάσσαρος B. 17. Vulgo Πλουλαῖος. ἰλολαιὸς B. 18. Vulgo
Μαρδοκεμπάδοκος. μαρδοκεμπαδὸς B.

23. Darii anni 36, summa 262.
24. Xerxis anni 21, summa 283.
25. Artaxerxis primi anni 41, summa 324.
26. Darii secundi, qui Nothus, anni 19, summa 343.
27. Artaxerxis secundi anni 46, summa 389.
28. Ochi anni 21, summa 410.
29. Arsis anni 2, summa 412.
30. Darii tertii, qui et Arsami filii, anni 6, summa 418.
31. Alexandri magni anni 6, summa 424.

Anni a Salmanasar, hoc est a Nabonasaro, iuxta ecclesiasti-
cum computum, usque ad Cyrum et deinde ad Alexandrum
Macedonem.

1. Nabonasarus, qui et Salmanasar in scriptura vocatus, regnavit an-
nis 25.
2. Nabius annis 8.
3. Chinzarus et Porus annis 5.
4. Illulaeus annis 5.
5. Mardocepadocus annis 12.
6. Arceanus annis 5.

- ζ' Ἀβασίλευτος ἔτη β'.
 η' Βήλιλος ἔτη γ'.
 θ' Ἀπαρανάδισος ἔτη δ'.
 ι' Ἡριγέβαλος ἔτος α'.
 5 ια' Μισσησιμόρδακος ἔτη δ'. P. 209
 ιβ' Ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η'.
 ιγ' Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'.
 ιδ' Σαοσδουχίνος ἔτη θ'.
 ιε' Κινηλάδανος ἔτη ιδ'.
 10 ις' Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα'.
 ιζ' Ναβουχοδονόσωρ υἱὸς ἔτη μγ'.
 ιη' Εὐειλάδ Μαροδάχ ἔτη ε'.
 ιθ' Νιριγλήσαρος ὁ καὶ Βαλτάσαρ ἔτη γ'.
 15 κ' Ναβονάδιος ὁ καὶ Ἀστύγης Δαρείος Ἀσσοῦῆρου καὶ Ἀρ-
 ταξέρξης ἔτη ιζ'.
 κα' Κῦρος Περσῶν πρῶτος βασιλεὺς ἔτη λα'.
 κβ' Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η'. B
 κγ' Μάγοι ἀδελφοὶ β' Σμέρδιος καὶ Πανζούτης μῆνας ζ'.
 κδ' Δαρείος υἱὸς Ὑστάσπου ἔτη λς'.

2. βηλιλὸς B. Βήληλος G. 4. Ἰρηγίβαλλος G. ἔτος B. ἔτη G.
 5. μισσησιμόρδακος B. μεσισιμόρδακος A. Μεσσησιμόρδακος G.
 7. Vulgo Ἰσαριδηνός. Ἰσααρηδίνος B. 8. σαοσδούχινος B.
 Σαὸς Δούχιος G. 9. Κινηλαδανᾶς G. 10. ναβοπαλάσσαρος B.
 11. ναβοχοδονόσωρ B. 12. εὐειλάδ μαροδάχ B. εὐιδᾶν βα-
 ροχὰδ A. Εβιδᾶν Μεροδάχ G. 13. Νιρηγλήσαρος G. νηρηγλή-
 σαρος AB. 14. Δαρείος m. δάρσιος AB. Δάρσειος G.
 ἄσοῦῆρου AB. 16. ἐβασίλευσεν A. ἔτη] ἔτος B.
 18. ἐμέρδιος B. καὶ addidit m. 19. ὑστάπου AB.

7. Interregnum annis 2.
 8. Belithus annis 3.
 9. Aporanadibus annis 6.
 10. Iregiballus anno uno.
 11. Mesisimordacus annis 4.
 12. Alterum interregnum annis 8.
 13. Isarindinus annis 13.
 14. Saosduchius annis 9.
 15. Cineladanas annis 14.
 16. Nabobalasarus annis 21.
 17. Nabuchodonosor filius eius annis 43.
 18. Ebidan Merodach annis 5.
 19. Nireglesarus, qui et Baltasar, annis 3.
 20. Nabonadius, qui et Astyages, Darius, Assverus et Artaxerxes
 annis 17.
 21. Cyrus Persarum primus rex annis 31.
 22. Cambyses Cyri filius annis 8.
 23. Magi fratres duo Smerdius et Puzutes mensibus 7.
 24. Darius Hystaspis filius annis 36.

- κε' Ξέρξης υἱὸς Δαρείου μῆνας κ'.
 κς' Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ μακρόχειρ ἔτη μγ'.
 κζ' Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β'.
 κη' Σογδιανὸς μῆνας ζ'.
 κθ' Δαρεῖος ὁ Νόθος ἔτη ιθ'. 5
 λ' Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἔτη μ'.
 λα' Ὀχος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἔτη ε'.
 λβ' Ἄρσου ἀδελφοῦ Ὀχου ἔτη δ'.
 C λγ' Δαρείου γ' Ἀρσάμου ἔτη ς'.
 λδ' Ἀλεξάνδρου Μακεδόνοιο ἔτη ς'. 10

Χαλδαίων βασιλεῖς.

- Χαλδαίων β' ἐβασίλευσε Νάβιος ἔτη η', κατὰ δὲ ἄλλους β'.
 τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δψβ'.
 Χαλδαίων γ' ἐβασίλευσε Χίνζηρος καὶ Πῶρος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος ,δψπ'. 15
 Χαλδαίων δ' ἐβασίλευσεν Ἰλουλαῖος ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
 ,δψπε'.
 Χαλδαίων ε' ἐβασίλευσε Μαρδοκέμπαδος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κό-
 σμου ἦν ἔτος ,δψζ'.
 D Χαλδαίων ς' ἐβασίλευσεν Ἀρκεανὸς ἔτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 20
 ἔτος ,δωβ'.

1. μῆνας] ἔτη m. 2. μγ'] μα' m. 5. Νόθος] Legebatur νο-
 θοσίνομος. In B est νοθοσήνομος. Fluctuavit librarius inter νό-
 θος ἢ νόμος. 9. δαρείου γ' B. Δαρεῖος τρίτος G. 12. Νά-
 βιος ἐβασίλευσεν G. 16. Ἰλούλασος AB.

25. Xerxes, filius Darii, annis 20.
 26. Artaxerxes, Xerxis filius, Macrochir annis 41.
 27. Xerxes, Artaxerxis filius, mensibus 2.
 28. Sogdianus mensibus 7.
 29. Darius Nothosinomos annis 19.
 30. Artaxerxes Memor annis 40.
 31. Ochus, Artaxerxis filius annis 5.
 32. Arses, Ochi frater, annis 4.
 33. Darius 3 Arsami filius annis 6.
 34. Alexandri Macedoniae anni 6.

Chaldaeorum reges.

- Chaldaeorum rex 2 Nabius annis 8, et ut alii censent 2, mundi vero
 4772.
 Chaldaeorum rex 3 Chinzarus et Porus annis 5, mundi vero 4780.
 Chaldaeorum rex 4 Ilulacus annis 5, mundi vero 4785.
 Chaldaeorum rex 5 Mardocempadus annis 12, mundi vero 4790.
 Chaldaeorum rex 6 Arceanus annis 5, mundi vero 4802.

- Χαλδαίων ζ' βασιλευσεν ἀβασίλευτος ἔτη β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωζ'.
- Χαλδαίων η' βασιλευσε Βήλιβος ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωθ'.
- 5 Χαλδαίων θ' βασιλευσεν Ἀπαρανάδιος ἔτη ς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιβ'.
- Χαλδαίων ι' βασιλευσεν Ἡριγέβαλος ἔτος α'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιη'.
- 10 Χαλδαίων ια' βασιλευσε Μεισησιμόρδακος ἔτη δ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιθ'.
- Χαλδαίων ιβ' βασιλευσεν ἀβασίλευτος ἄλλος ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωκγ'. P. 210
- Χαλδαίων ιγ' βασιλευσεν Ἰσαρινδίνος ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωλα'.
- 15 Χαλδαίων ιδ' βασιλευσε Σαοσδουχίνος ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωιδ'.
- Χαλδαίων ιε' βασιλευσε Κινηλαδὰν ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν V. 168 ἔτος ,δωηγ'.
- 20 Χαλδαίων ις' βασιλευσε Ναβοπαλάσαρος ἔτη κα', ὁ πατὴρ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, κατὰ δὲ ἄλλους ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δωξζ'.

5. Legebatur Παρνάδιος. In B παρανάδιος. 7. Ιρηγέβαλος ἔτη G.
 9. Vulgo Μεισισιμόρδακος. μεισησιμόρδακος B. 11. ἀβασίλευτος addidi ex B. 13. Ἰσαρινδίνος A. Ἰσαρινδίνος B. Ἰσαρινδίνος G.
 15. σαοσδουχίνος A. σαοσδουχίνος B. Σαοσδούχινος G.
 17. κινήλαδὰν B. Κινηλαδὰν G. Corrige Κινηλάδαρος.
 19. ναβοπολάσαρος G. 20. ναβουχοδονόσορ B hic et infra. Ναβουχοδονόσορ G.

Chaldaeorum rex 7 nullus, sed interregnum annis 2, mundi vero 4807.
 Chaldaeorum rex 8 Belithus annis 3, mundi vero 4809.
 Chaldaeorum rex 9 Aporonadisis annis 6, mundi vero 4812.
 Chaldaeorum rex 10 Iregebalus anno uno, mundi vero 4818.
 Chaldaeorum rex 11 Mesisimordacus annis 4, mundi vero 4819.
 Chaldaeorum rex 12 alius annis 8, mundi vero 4823.
 Chaldaeorum rex 13 Isarindinus annis 13, mundi vero 4831.
 Chaldaeorum rex 14 Saosduchinus annis 9, mundi vero 4844.
 Chaldaeorum rex 15 Cineladanus annis 14, mundi vero 4853.
 Chaldaeorum rex 16 Nabopolasarus pater Nabuchodonosor annis 21, et ut alii sentiunt annis 25, mundi vero 4867.

B Τοῦτον ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλλον καλεῖ πέμψαντα πρὸς Ἀστυάγην σατράπην Μηδείας καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμύτιν λαβόντα νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσωρ. οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σάρακος τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλείς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σάρακος εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει· οὗ δὲ τὴν ἔφοδον πτοηθεὶς ὁ Σάρακος ἑαυτὸν σὺν τοῖς βασιλείοις ἐνέπρησε, καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων καὶ Βαβυλῶνος παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβοπαλάσαρος, ὁ τοῦ Ναβουχοδονόσωρ πατήρ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων πα' ἐβασίλευσε Νεχαὼ ἔτη η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 10 δωνδ'.

C *Αἰγυπτίων πβ' ἐβασίλευσε Ψαμμήτιχος ἔτη ιδ'.* τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωξβ'.

Αἰγυπτίων πγ' ἐβασίλευσε Νεχαὼ β' Φαραὼ ἔτη θ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωσ'.

Αἰγυπτίων πδ' ἐβασίλευσε Ψάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Ψαμμήτιχος, ἔτη ιζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δωπε'.

15

1. „Ex Polyhistore Sarax sive Saracus non est Nabopolasarus; at Saracus est ipse Sardanapalus. Legendum videtur: Hunc Polyhistor dicit a Sardanapalo missum ad Astyagem. Vitiose obrepsit nomen Sardanapali pro Saraco, qui Chyniladanus esse debet. Ex Polyhistore Saracus est Sardanapalus, Astyages est Arbaces, Nabopolasarus est Belesys. De Sachora et Tilgamo regibus Babyloniorum Aelian. de N. A. I. 12. 21. De Sargon sive Arna Isaias 20, 1. non est ergo huius temporis; Saracus rex esse potest Scytharum, qui sub Cyaxare per annos 28 Asiam tenuerunt.” Anonymus. Vulgo

Σαρδανάπαλον. 2. *Μηδείας]* *Μηδίας* recte m hic et alibi.

3. *Ἀμύτιν]* *Ἀρωίτην* G. *Amuhiam* dicit Eusebius p. 21. 25.

4. *Χαλδαίου* G. 8. *ναβοχοδονόσορ* A. 10 et 14. *νεχαὼ* B.

Νεχαάβ G. 12. *ψαμμήτιχος* A. *ψαμύτιχος* B. *Ψαμμήτιχος* G.

16. *ψάμμουθις* A. *ψαμουθής* B. Vulgo *Ψαμμιτικός.*

Ψαμμήτιχος m. *Ψαμμιτικός* B.

Hunc Sardanapalum vocat Polyhistor Alexander, qui ad Astyagem Mediae satrapam miserit et filiam eius Aroitem uxorem filio suo Nabuchodonosor sumpserit. Hic traditis sibi copiis a Saraco Chaldaeorum rege praepositus, in Saracum ipsum et Ninivem civitatem arma vertit; cuius impetum et adventum veritus Saracus, incensa regia igne se absumpsit; imperium vero Chaldaeorum et Babylonis collegit Nabopolasarus, pater Nabuchodonosor.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 81 Nechaab annis 8, mundi vero 4854.

Aegyptiorum rex 82 Psammitichus annis 14, mundi vero 4862.

Aegyptiorum rex 83 Nechaab secundus Pharao annis 9, mundi vero 4876.

Aegyptiorum rex 84 Psammuthis alter, qui et Psammitichus, annis 17, mundi vero 4885.

Αἰγυπτίων πέ' ἐβασίλευσεν Οὐάφρις ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δϞβ'.

Αἰγυπτίων πς' ἐβασίλευσεν Ἀμωσις ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,δϞλς'.

- 5 Ἔως τοῦ ,δϞπς' χρόνου ἡ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεία διαρκέ-
 σασα ὑπὸ τοῦ βψος' κοσμικοῦ ἔτους ἐν δυναστείαις ι', βασιλεῦσι
 δὲ πς', ἔτεσι βσιά', ὑπὸ Καμβύσου καθηρέθη ἐπὶ τοῦ πς' βα-
 σιλείσαντος τῆς Μιστραίας ἤτοι Αἰγύπτου χώρας Ἀμώσεως,
 ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Μιστραίμ τοῦ καὶ Μηνέως. ἐπὶ τούτου
 10 γὰρ ἀποστᾶσαν τῆς κατ' αὐτὸν ἀρχῆς τὴν Αἴγυπτον ὄπλοις καὶ
 μάχαις κρατεραῖς ὑπηγάγετο Καμβύσης ταύτην, ἔνθα καὶ Πυ-
 θαγόραν εὐρῶν ἐπιξενωθέντα διὰ φιλοσοφίαν σὺν τοῖς ἀγχαλώ-
 τοις εἰς Πέρσας τελεῖ, ἠνίκα φασὶν αὐτὸν εἰς Χαλδαίους ἐλθεῖν
 καὶ τὴν παρ' ἐκείνοις σοφίαν μετελθεῖν καὶ πύλιν ἐκεῖθεν ἀνα- P. 211
 15 ζεύξαντα εἰς Ἰταλίαν χωρῆσαι, φυγόντα τὴν πατρίδα Σάμον διὰ
 Πολυκράτην τὸν τύραννον, καὶ διαζῆσαι τὴν Ἰταλικὴν διατριβὴν
 συστησάμενον. ἔμεινε δὲ ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ Πέρσας ἔτι ἕως Δα-
 ρείου τοῦ Ξέρξου. ἔστιν οὖν κς' δυναστεία, καθ' ἣν Πέρσαι ἐκρά-
 τησαν ἀπὸ ε' ἔτους Καμβύσου.

1. Legebatur Οὐάφρις. οὐάφρις AB, quod est Οὐάφρις. Vido
 p. 141, 10. 3. Ἀμωσις m. Vulgo Ἀμασις. 6. ἔτους] ἔτος B.
 7. ἔτεσι — τοῦ πς' addidi ex B. 8. μιστραίας B. Μαιστραίας G.
 9. μιστραίμ τοῦ καὶ μηνέως AB. Μαιστραίμ τοῦ καὶ Μηνέως
 (Μηνείος m.) G. 10. κατ' αὐτὸν B. κατὰ τῶν G. 12. φιλο-
 σοφίαν] ὁ Καμβύσης εἰς Πέρσας ἀπάγει, ὅθεν Πυθαγόρας add. m.
 13. εἰς om. G. 17. ἔτη . . . ἕως G. 19. ε' om. G.

Aegyptiorum rex 85 Vaphres annis 34, mundi vero 4902.

Aegyptiorum rex 86 Amosis annis 50, mundi vero 4936.

Aegyptiorum regnum a vulgari mundi anno 2776 per dynastias 10, reges vero 86 perseverans ad annum 4944, eidem Maestraeae, hoc est Aegypti regioni post Maestraem, qui et Menes dictus est, primum eius principem, imperante Amosi defecit. Aegyptum autem Amosis tempore a debito regibus obsequio secedentem armisque et continuis tumultibus agitatam Cambyses subiecit; Pythagoramque ob philosophiae studium in ea peregrinantem Cambyses in Persas transfert; et exinde cum reliquis captivis inter Persas Pythagoras versatur, Chaldaeorumque contubernio usus, receptam ab eis philosophiam edocetur; indeque digressus, patriam Samon et Polycratis tyrannidem devitans, in Italiam se confert, in qua vitam egit diuturniorem et Italicis institutis originem dedit. Caeterum subiecta Persis permansit Aegyptus usque ad Darium Xerxis filium annis Vigesima igitur septima est dynastia, qua Persae tenuerunt Aegyptum ab anno Cambysis quinto.